

כו. שם פרק פ"ה (ד"ה וכנר): מפני שבשעה שלובש אדם הציצית הוא עת רצון להתפלל שיצילהו ה' מקנאה וכעס, על כן טוב לומר פסוקים אלו, שקבלה היא שהם מסוגלים לומר אותם דרך תפלה אחר ברכת ציצית ואלו הן:

קִרְאתִי בְּכָל לַב, עֲנֵנִי יְהוָה, חֲקִיךָ אֶצְרֶה.
נְדָבוֹת פִּי רָצָה נָא יְהוָה, וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמַדְנִי.
אֲנוּרָה בְּאֶהְלֶךְ עוֹלָמִים, אַחֲסֶה בְּסֹתֵר כְּנֶפֶסְךָ סֵלָה.
הֲצִילֵנִי מִדְּמַיִם אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְשׁוּעָתִי, תִּרְנֵן לְשׁוֹנֵי צַדִּיקְךָ.
שׁוֹיֵתִי יְהוָה לְנַגְדֵי תְּמִיד, כִּי מִיְמֵינִי בַּל אֲמוּט.
נִוְדַע בִּיהוּדָה אֱלֹהִים, בְּיִשְׂרָאֵל גְּדוֹל שְׁמוֹ.
אֲשָׂא כְּנָפֵי שָׁחַר, אֲשַׁכְּנֶה בְּאַחֲרֵית יָם.
תְּהִי יָדְךָ לְעֹזְרֵנִי, כִּי פִקּוּדֶיךָ בְּחַרְתִּי.
חֲסִדְךָ יְהוָה מְלֵאָה הָאָרֶץ, חֲקִיךָ לְמַדְנִי.
נְאוּר אֶתָּה, אֲדִיר מִחֲרָרֵי טָרֶף.
מִכָּל פֶּשְׁעֵי הֲצִילֵנִי, חֲרַפְתָּ נָכַל אֵל תְּשִׁימֵנִי.
כְּחֲסִדְךָ חֲנִינִי, וְאֲשַׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ.
עֵינֵי תְּמִיד אֵל יְהוָה, כִּי הוּא יוֹצִיא מִרְשַׁת רַגְלִי.
סְעַדְנִי וְאוֹשַׁעַה, וְאֲשַׁעַה בְּחֲקִיךָ תְּמִיד.

יהי רצון מלפניך, יהוה אלהי ואלהי אבותי, שלא אכעס ושללא אכעיסך. רבוננו של עולם, ובני למדת ענוה ולמדת הכנועה, ודרך שקר הסר ממני, ותורתך חנני. הדררכני באמתך ויחד לבני

לֹא־הִבֵּה וּלְיִרְאָה אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, בְּכָל לִבִּי וּבְכָל
נַפְשִׁי וּמְאֹדִי.

ותפלה זו היא מסוגלת להתפלל אחר לבישת הטלית קטן, ותציל מכעס וקנאה ושנאת
חנם. והרמז נרמז בראשי-תיבות של פסוקים הנזכרים. ואחר כך טוב הוא להניח תפילין
גם הוא בכיתו, כדי שיצא מפתח ביתו מעוטר ומוכתר כציצית ותפילין. ומי שיש לו
שהות יעמוד אצל המזוזה ויכוין להשלים פרשת ציצית המחוסרת במזוזה, ואחר כך
יניח ידו על המזוזה ויעביר ידיו על עיניו ויאמר:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הִסֵּר מִמֶּנִּי הַרְהוּרִים, וְאַנְצֵל הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם
מִחַטָּא וּפְשָׁע בְּזָכוֹת שְׁלִשָּׁה מְצוּוֹת הָאֱלֹהִים, אֲשֶׁר
הֵן שְׁלִשְׁתֵּן יַחַד, וְהֵן: מְזוּזָה וְתַפְלִין וְצִיצִית. וְאַנְצֵל מֵעֵין הָרַע וּמִכָּל
כְּשׁוֹף.

ובעוד שהוא עומד יאמר:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, יְהוָה אֶחָד. יְחִיד וּמְיֻחָד יַחַד לְבָבִי
לֹא־הִבֵּה וּלְיִרְאָה אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, בְּכָל לִבִּי
וּבְכָל נַפְשִׁי.

ואחר כך יאמר שמונה ההי"ן שבאלפ"א בית"א, ואלו הן:

הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חַקִּיךָ, וְאַצְרְנָה עֲקֵב. הִבִּינֵנִי וְאַצְרְהַ תּוֹרַתְךָ
וְאַשְׁמְרְנָה בְּכָל לֵב. הִדְרִיכֵנִי בְּנִתִּיב מְצוֹתֶיךָ כִּי בּוֹ חִפְצָתִי.
הִט לִבִּי אֶל עֲדוֹתֶיךָ, וְאֵל אֵל בְּצַע. הֶעֱבֵר עֵינַי מִרְאוֹת שׁוֹא, בְּדַרְכְּךָ
חִינֵי. הִקֵּם לְעַבְדְּךָ אִמְרַתְךָ אֲשֶׁר לִירְאָתְךָ. הֶעֱבֵר חֲרַפְתִּי אֲשֶׁר יִגְדַּתִּי
כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים. הִנֵּה תִּאֲבָתִי לְפִקּוּדֶיךָ בְּצַדִּיקְתְּךָ חִינֵי.

ואחר כך יאמר:

מִגְדָּל עֵז שֵׁם יְהוָה, בּוֹ יְרוּץ צַדִּיק וְנִשְׁגָּב. שִׁבְטֵי יְהוָה עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל
לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יְהוָה. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַצִּילֵנִי וּמְלַטֵנִי וּפְדֵנִי

מִכָּל חַטָּא וּפְשַׁע וְעִוֹן בְּזָכוֹת שְׁלֹשָׁה מִצְוֹת הַנוֹפְרִים. כִּדְ יִהְיֶה
חֲסִיתִי, אֵל אֲבוֹשָׁה לְעוֹלָם, בְּצַדִּיקְתָּךְ פְּלִטְנִי.

ויכוין בזה הפסוק שמתחיל בבי"ת ומסיים ביו"ד, רמז ליי"ב שבטים. ואחר זה יאמר:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, בְּזָכוֹת יי"ב שְׁבָטִים שְׁמַרְנִי וְהַצִּילְנִי מִכָּל חַטָּא
וּמִכָּל מִינֵי עֵינַי הִרְעָה שְׁלֹא יִשְׁלַט בִּי וְלֹא בְּזַרְעֵי
וְזַרְעֵי זָרְעֵי עַד עוֹלָם. וְלֹא יִשְׁלַט עֵינַי הִרְעָה לֹא בְּמַאֲדָנוּ וְלֹא בְּנוֹפְנוּ.
יִהְיֶה יִשְׁמַר צִאתִי וּבֹאֵי לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. יִהְיֶה
צְלִי עַל יַד יְמִינִי. נִדְעָה וְנִרְדְּפָה לְדַעַת אֶת יְהוָה. נִבּוֹן כְּשֹׁחַר מוֹצֵאוֹ.
לֹא יִתְיַצֵּב אִישׁ בְּפָנֶיכֶם, פְּחָדְכֶם וּמוֹרָאֲכֶם יִתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עַל
פְּנֵי כָל הָאָרֶץ, אֲשֶׁר תִּדְרְכוּ בָהּ, כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם. מִכְּשָׁפָה לֹא
תִּחְיֶה. וּלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִחְרֹץ כָּלֵב לְשׁוֹנוֹ. אַתָּה הִרְאֵתָ לְדַעַת
כִּי יִהְיֶה הוּא הָאֱלֹהִים, אִין עוֹד מִלְּכָדוֹ. זֶה הַשַּׁעַר לִיהוָה, צַדִּיקִים
יִבֹּאוּ בוֹ.

וילך לבית הכנסת ובהליכתו יכוין להרהר תמיד [עין] במצוות האל יתעלה. ובבית הכנסת
יתפלל לאל שיהיה לו פרנסתו בריוח ולא באיסור, ותהיה מתחת יד הקדוש ברוך הוא
ולא מתחת ידי בשר ודם.